

« senectus potest, nec sapienti quidem; nec insipienti etiam in « summa copia non gravis ». vides similitudinis collationem, quam inspiciens, postquam in verum incidi textum, damnavi^(a) multorum annorum errorem. nec tu nec aliquis de hoc dubitet. vide

ed è confortata per altro dalla *Politeia* di Platone, a cui Cicerone certo attinse.

Corregga dunque il V. il testo del libro a questo punto.

Ancora: Scipione Africano non era impubere allorché salvò il padre, ben si diciottenne, come Plinio attesta e Lívio conferma.

Gli muove inoltre qualche appunto sull'ortografia del libro,
e particolarmente sull'uso dell'y.

Platonis Politiam, et non multum percurrendo reperies^(b) hanc historiam^(c); unde michi certum est Arpinatem nostrum quicquid ex eo premisimus, inde^(c) transtulisse. corrigere locum illum, si placet, admoneo. melius est enim totum abicere quam posteris aut presentibus legendo quod reprehendi valeat exhibere. et ubi refers: « Africanus, nondum pubes, patrem suum, gravi confectum « vulnere, protegens hostibus eripuit »^(d), cave, quoniam « iam « decem et octo annos natus », ut vult Plinius^(e)^(f), licet « adhuc « pretextatus », ut Florus tradit^(g), pulcherrimum illud facinus adortus est; et ipsum Livius « tum primum puberem^(f) » plane dicit:^(h) quod etiam pro historie fide corrigendum censeo. tuum autem sit operi tuo consulere, ut bonum fuerit in oculis tuis⁽ⁱ⁾. vellem^(g) etiam quod exemplum; de exemplari quidem non dubito; de orthographia diligenter revideas atque corrigas. et inter alia nimius fuit ille scriptor in littera pythagorea, qua male quidem in grecis dictionibus et in latinis nimis utitur viciose. quis enim per illam litteram, qua vite nostre designatur ratio^(h), scribit ydoneus aut ymo? videbis et^(h) phylosophiam et phylosophiam et

(a) Dopo damnavi s'arresta l'epistola in M. (b) *P* multum a principio reperies
(c) *Mur.* quicquid de eo habet inde *C T om.* inde (d) *P* eripuerit (e) *Mur.* ann.
nat. ut v. Pl. libro primo, adhuc (f) *C Mur.* cum pub. (g) *P* velim (h) *P* *T om.* et

(1) Cf. PLAT. Πολιτεία, I, 330 A: ἀλλὰ τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους εὖ ἔχει, δε τῷ Σερφίῳ λοιδορουμένῳ καὶ λέγοντι, δηι οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν εὑδοκιμοῖ, ἀπεκρίνατο, δηι οὕτ' ἂν αὗτος Σερφίος δὲν δονομαστὸς ἐγένετο οὕτ' ἔχεινος Ἀδηναῖος.

(2) Secondo il PSEUDO-PLINIO, *De Viris illustribus urbis Romae*, XLIX, Scipione nel 218 a. C. era diciottenne; ma in realtà era diciassettenne (cf. POLYB. *Hist.* X, III, 34). Il V. però scrisse: « viximus pubes ». Cf. l'edizione del GNESOTTO, p. 41, e ved, l'epistola seguente.

(3) L. ANNAEI FLORI *Epit. rerum Rom.* II, vi, 10.

(4) T. LIV. *Hist.* XXI, XLVI, 7: « tum primum pubescens ».

(5) Altra reminiscenza biblica: cf. ISAI XXXVIII, 3; HIEREM. XXVI, 14.

(6) Cf., fra altri, LACTANT. FIRM. *Instit. divin.* VI, 3: « dicunt enim humanae vitae cursum Y litterae esse si mitem, quod unus quisque hominum, cum primae adulescentiae limen attigerit et in eum locum venerit, partes ubi se via findit in ambas, haereat meditabundus ac nesciat in quam se partem potius inclinet ».